

Нашето семейство е вярващо

Донка, р. 1950 г.

Аз си спомням като малка на Гюргъов ден ни купуваха рокли от коприна, това преди беше много скъпа коприната. И трябва да имаш копринени дрехи, лачени обувки. И сега ги има, но тогава бяха по-евтини. И всеки гледаше неговото дете да е по-хубаво облечено, по-хубаво. А възрастните жени, като се хващаха на хорото, трябваше да бъдат със шалвари, играеха със шалвари и беше много весело така. Традицията се караше, а сега вече няма пари и не може.

Аз се ожених на 17 години. Мъжът ми е от Станке Димитров и като се оженихме, една седмица живяхме в Станкетото. Обаче нямаше удобства там за живеене. Дойдохме си тук в Благоевград, а и тук нямаше удобства при баща ми, защото бяхме много деца и няколко години живяхме под наем. И започнах работа в Лимонадената, тогава имаше работа навсякъде. Работех там и си изтеглих заем от банката и направихме една стая. И постепенно направихме още две стаички и салон. Имаме две деца и така ги възпитаваме, че да не общуват с махленските деца. Сега са женени и те. Единият има 5 деца, другия - 6 деца... и са между нас и ние сме покрай тях. Не пушат, не крадат сега и да се благодарим на Бога че сме вярващи... Нашето семейство е вярващо...покаяхме се пред Бог и много е добре да служим на Бога, защото истината е в Бога. Ние чрез Бог живеем, чрез Бог дишаме, всичко е от Бога и за Бога, и благодаря на Бог, че ни е избрал. В моя дом всички сме вярващи и всички сме покаяни пред Бог. Искам да свидетелствам за Бог... Докато бяхме светски хора моят син се разболя от тумор. И по някакъв начин дойде тук едно момче от Сливен – просто Бог го изпрати. И мойта племенница, на сестра ми дете, отидоха в църквата и видяха това момче как говори за Бога и поканиха и мое то дете, това с тумора. Беше му окапала косата два пъти, но чрез Бог той беше изцерен. Аз бях с десетгодишна язва и Бог ни изцери и затова аз много

благодаря на Бога и свидетелствам повече за Бога, отколкото за светските неща. Вярвайте в Бог и той ни слуша сега... Бог е чудесен и е направил много чудеса в нашия дом. Моите синове пиеха и аз пиех и моят мъж пиеше, докато бяхме светски. Но сега, нито пиеме, нито пушиме... а и пушихме. Пушихме, пиехме, биехме се и се карахме... но сега божия мир царува в нашия дом... и Бог е жив. И съветвам ви да се покаете пред Бог, да тръгнете по неговия път... и ще имате божия мир.

Макар и хляб да нямаше, но Бог живее в нашите сърца и имаме мир. И благодарим и за ежедневно, което ни дава Бог...и благодаря на нашия бог Исус Христос, славата е негова.

Искам да кажа за моя син, че той беше с тумор и косата му беше окапала два пъти... и той имаше, да го кажа, рак. Дадоха ни лист за болницата, за Дървеница и искаха да го оперират, да извадят далака му, ама аз не го оставих. Това беше божията воля и Бог знаеше, че ще го изцери и аз му казах:

- Няма да те оставя, ти ако останеш тука ще умреш. По-добре в къщи да умреш... Не те оставям тука. - Той имаше четири деца и аз се чудих накъде... вайках се... чудих се... Какво ще стане с жена му, с децата му? А той на двадесет години ще си отиде...И сега благодаря на Бога, че той говори за Бога, четете словото и води група. И благодаря на Бога, че той е изцери и Бог го изцери духовно, без никакви операции.

Ама за тия времена искам да кажа, че много са трудни времената..., и Бог казва в словото си: “Това са последни времена и скоро ще дойда и не виждам светското живеене как ще го бъде. По-добро няма да дойде, но който се покае пред Бог, той ще бъде спасен. Защото света загива – убийства, кражби, крамоли, всичко краде, всичко гледа себе си... защото пише в словото, че тези времена, последни времена, хората ще бъдат горделиви, надменни, сребролюбиви, убийци, крадци... и това е последно време. Светът загива, всичко има край, но Бог няма край... Бог е вечен. Всяко начало има и край и Бог е казал, че света ще гори, но който се покае и вярва в Исус Христос, който отиде на кръста и взе всичките грехове заради нас хората – той ще бъде спасен.

И това мога да кажа за сегашните времена – трудни са, но имаме мир с Бога, и Бог не оставя чедата си, които вярват в него. И, ако слушате, искам да слушате внимателно, защото аз не говоря от себе си, а говоря Божиите думи, говоря това, което пише в словото. И тогава ще има добро в нашите семейства, в децата ни и няма да има кавги, няма да има разправии, няма да има кражби, няма да се притеснявате, няма да има страх, а ще има мир с Бога.

И благодаря на Бога, че имам 11 внучета и ги възпитаваме сега да ходят на училище, да не са неграмотни, защото нашите родители от старите времена...много, много циганите не учиха, но сега ние настояваме нашите деца сега да учат...просто да знаят само да пишат...сега няма работа наистина за учените. Но да знаят да четат, да смятат и да пишат. И повече ги възпитаваме да служат повече на Бог, за да им е бъдещето добро...да не крадат, да не просят, както сега има просяци. И ние ги учим да не крадат, да не лъжат, да не общуват с такива деца дето говорят мръсни работи..., и повече ги учим да следват Бога, защото само за Бог е възможно да възпитава децата и той ни дава мъдрост и ние да възпитаваме нашите деца и нашите внуци. Защото всички знаеме, че Исус Христос е божия син и обича децата, и той казва:” Оставете децата да дойдат при мен... и той ги учи...” И ние учим нашите деца да търсят и като ходят на училище да се молят Бог да ги учи...и да им даде мъдрост, как да се учат.